

MOJA PRVA KNJIGA

NAPISALI IN
ILUSTRIRALI
ČETRTOŠOLCI

2024/25

RDEČI PLAMEN

Jure Merica

Zbirka Moja prva knjiga

Jure Merica

Rdeči Plamen

Ilustriral: Jure Merica

Trdala

OŠ/Murska Sobota

Murska Sobota, 2025

Nekoč, v daljni deželi, je živel zmaj z velikanskimi krili, rdečimi očmi, ostrimi zobmi in dolgim repom. Ljudje so ga klicali Rdeči Plamen in se ga bali, ker je lahko bruhal ogenj. Toda zmaj ni bil hudoben. Rad je bil sam v svoji votlini.

Nekega zimskega dne sta se Zvezdan in njegova sestra Lučka igrala ob ribniku. Led je bil tanek in kar naenkrat je Lučka padla v mrzlo vodo. Zvezdan je klical na pomoč, toda nihče ga ni slišal.

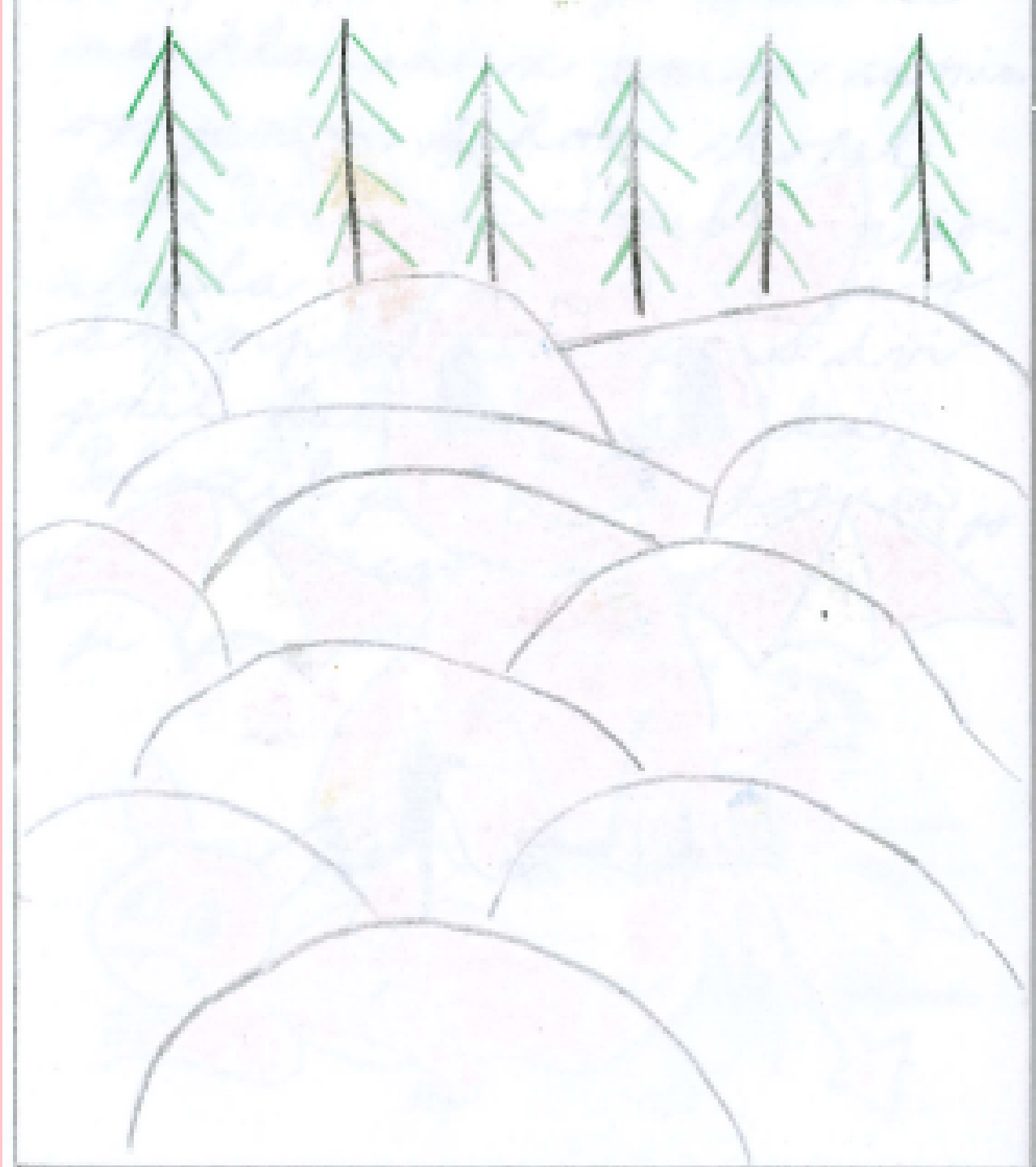
Zmaj v svoji votlini pa je slišal Zvezdanov obupni glas. V trenutku je razprl krila in kot blisk poletel proti ribniku. Ko je prispel, se je spustil na tla in z enim samim ognjenim dihom stopil led. Voda v ribniku je postala topla. Nato se s kremplji previdno dvignil Lučko iz ribnika. Položil jo je na klop in jo pokril s svojim repom, da ji je bilo toplo.

Zvezdan in Lučka sta bila zelo prestrašena, a tudi zelo vesela. Zahvalila sta se zmoju.

Žmaj je pokimal, nato pa
močno kihnil. Iz njegovih
nosnic je nenadoma pri-
letelo ogromno snega.
Sneg je zapolnil ribnik.

Otroci iz dežele so hitro
pritekli in se začeli
igrati v snegu. Ribnik je
postal pravljina snega
na dežela snežakov in
snežnih gradov.

Ljudje so izvedeli, kaj je
storil Žmaj. Prinašali
so mu darila in ga začeli
klicati Snežni Žmajček.
Žmaj je bil zelo vesel, da
ga ljudje imajo radi.

Ed takrat naprej Žmaj
vsako leto pozimi pri-
nese svojo snežno čaro-
vnijo v novo mesto. Vseč
mu je, da otroci uživajo
zunaj na snegu in so
kljub mrazu dobre volje.

Nikče ne ve, kam bo kmalu
šel naslednjič.

Mogoče bo letos prišel
prav v tvoje mesto in
naredil velik kup snega
za snežno veselje. Korda
ga boš letos celo snéal.

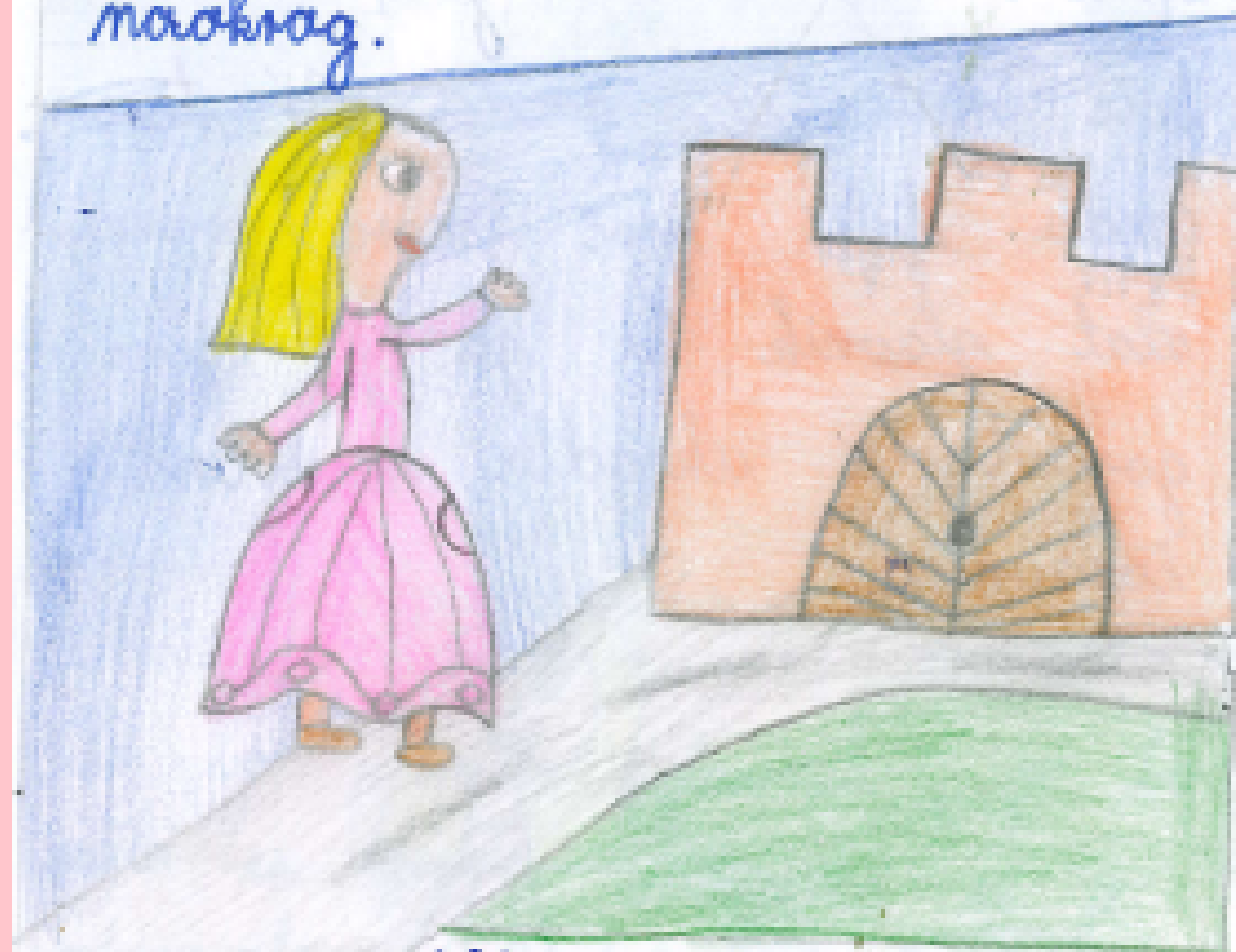
4. B ~~10.000~~ Autorica: LARA GUMILAR
Ilustratorica: LARA GUMILAR

Princeska Liza ih njena miška

Nekoč je živel princeza
Liza. Njena palača je stala
na najlepšem kraju daleč
naokrog.

Nekega dne se je
odločila, da gre v gozd.
Tam je slišala čudne
glasove. In postalo jo je
velo strah.

Ni našla več izhoda iz
gozda. Mimo je prišla mala
miška in ji rekla, da mora
opraviti eno nalogo, če se
hoče rešiti iz gozda. V starem
gozdu daleč proč mora poiskati
slat glavnik, ki ga je njena
gospodarica ukradla hudobna
čarovnica.

Ko bo prinesla glavnik, jo bo
rešila iz gozda. Princeza se je
odpravila po dolgi poti. Hodila
je in hodila, da se je že
stemilo, a ni odnehala. Na poti
je zagledala slat kovancec ter
ga shranila v šep.

Po dolgem času ji končno
zagledala temen stari grad.
Potrkala je in čarovnica jo je
vprašala kaj dela tu. Princeška
je rekla, da je prišla po
ukradeni rlat glavnik. Vendar
ji je čarovnica rekla, da ga
dobi, če v eni uri počisti
njen dom, da se bo svetel
kakor sonce.

Princeška je bila zelo žalostna in
je jokala, ker ji to bilo nemogoče.
Iz repa se ji je zasvetel rlat
kovanec. Vendar je ta kovanec imel
čarobno moč.

Balaca se je v trenutku počistila
in hudobna čarovnica je morala
vrniti glavnik, ki ga je princeška
odnesla mali miški.

Gospodarica je bila zelo vesela,
ker ji je bilo ta glavnik zelo
dragocen, da je princeski omogočila
izhod iz gozda in ji podarila
malo miško.

Princeska je bila zelo vesela, ker se je vrnila v svoj dom in, da je dobila svojo novo prijateljico s katero sta uživali vse dni.

Zbirka Moja prva knjiga

Lara Gumilar

Princeska Liza in njena miška

Ilustrirala: Lara Gumilar

Izdala: OŠ 1 Murska Sobota

Murska Sobota, 2025

Zlato moja prva knjiga
Mark Anton Koren

ŠKRAT TIM IN POMLADNO BUJENJE
Ilustriral Mark Anton Koren

Iskalo
CG I Murska Solata

Murska Solata 2025

V globokem gozdu, pod visokimi borovci je živel mali škrt Tim. Bil je varuh gozda in čunaj vseh njegovih prebivalcev. Vsako zimo je skrbno pokril medveda Borisa, ježko Janko in celo drobne pikapolonice s toplim listjem in delci plastja snega.

Toda pomladi je imel pomembno nalogo - prepovedati vse svoje prijatelje iz zimskega spanja. Načrta sončnega dne, ko so prvi mravčiči že kukali iz tal, se je Tim odpravil na pot. Na glavi je nosil svojo zeleno kapico, v rokah pa mravčič iz darovnih cvetlic, ki so ropotale ob vsakem koraku.

Kajpriž jo obiskal medveda Borisa, ki je smrčal v svoji topli votlini. Tim se je povzpel na njegov mehki kožušček in nežno raigrlo na mravčič. Boris, čas je da se prebudiš. "Pomlad je tukaj, je rekel. Boris je zazehal, se pretegnil in pomajnil. Tim spet si prinesel pomlad! Komaj čokom na sladki med, je rekel in se počasi odpravil iz votline.

Kaslednja postaja je bila pri ježku Janku, ki je spal ravno v kup suhih listov. Tim je sedel zraven njega in spet mravnili. "Janko, sonce sije! Pomlad je prišla. Janko je počasi odprl oči in raztegnil svoje bodice. "Če tako sem vesel, da te vidim Tim!" je dejal in se odpravil iskati prve dežernike.

Tim je nato obiskal še vse druge živali.
Zvonček je spravil pri blagih
jazbecih, v rolinah netopirjev in
celo med koreninami dreves, kjer
so drmale mravljice.

Gord se je začel podugati ptice so
sedele na vejah in vse je znova ušivela.

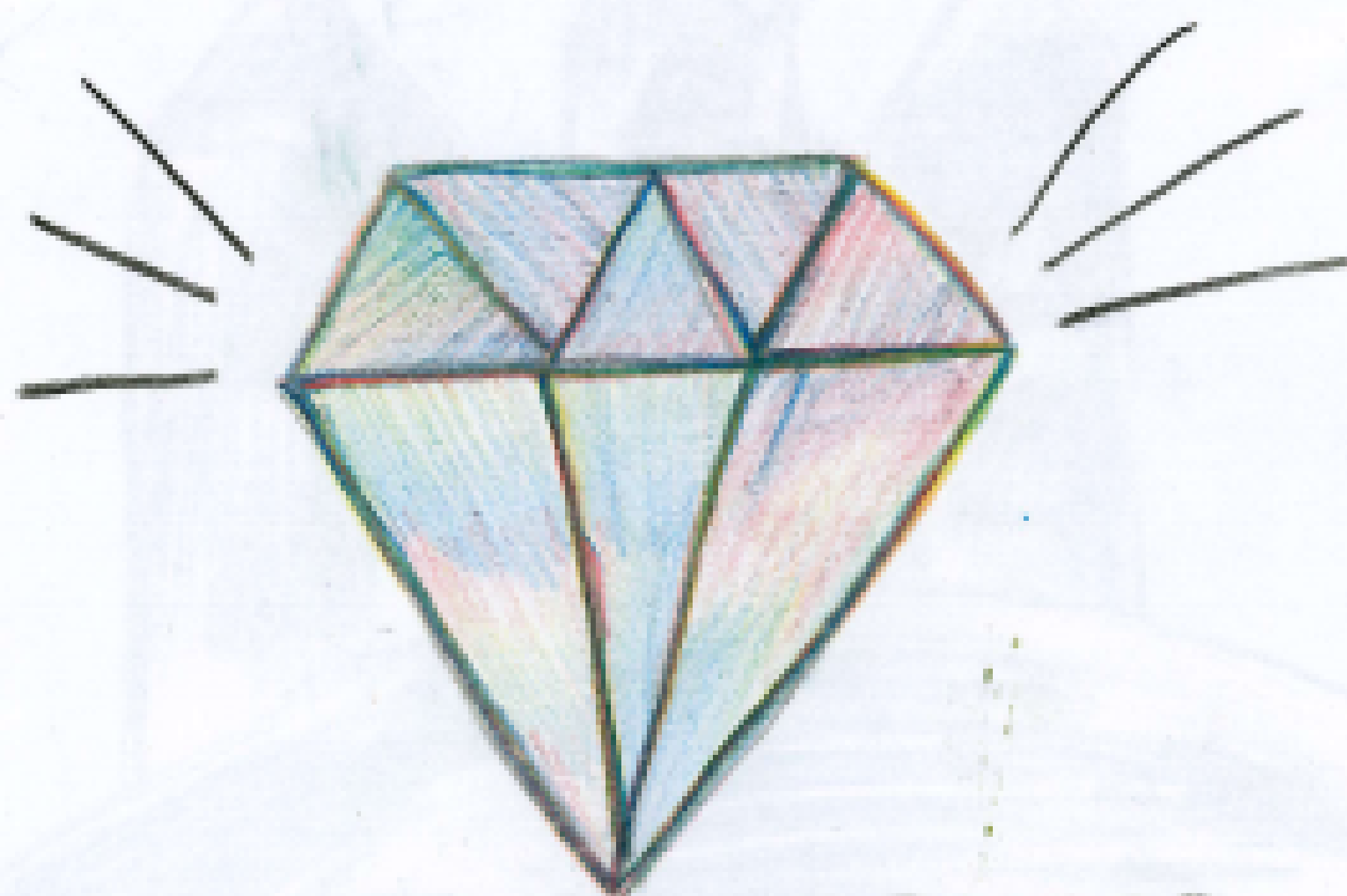
Ker je Tim končal svojo delo se je usedel
na mahov kamen in občudoval kako se je
gord spremenil. "Vsaka rastlina je krpica,"
je pomislil in zadovoljno zaspe pod
toplimi sončnimi žarki.

In tako je vsako leto izbral Tim v
svojim izbranim zvončkom prinesel
pomlad v gozd. Zvonki so ga imeli
neizmerno radi, saj so videli da ljubi
njegovo skrb in ljubavi gozd nikoli
nebi bil tako čudovit.

IZKANJE KRISTALNEGA KAMNA

NAPISALA: Ela Pihler
ILUSTRIRALA: Ela Pihler

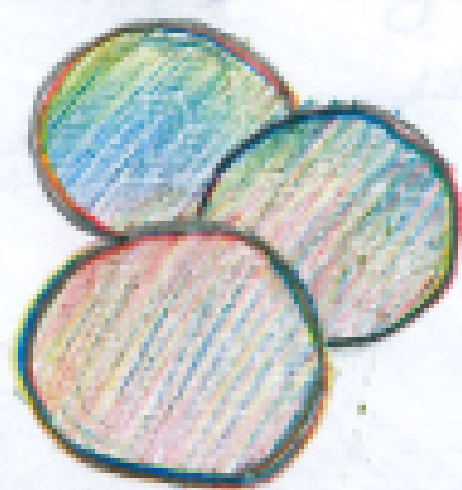
V nekem mestu, daleč od tod, je že dolgo vladalo pravilo, da mora tisti, ki najde kristalni kamen, tega odnesti kralju, da bi kralj preprečil urok nad svojo hčerjo.

Kelje na planini pa je živel reven pastir. Bil je star približno 20 let. Imel je očeta, ki se je bližal 60. letom. Je pa, kot se vsaka novica rada siri, tudi ta prišla do njega. Pa je razmišljal, da bi poiskal ta kristalni kamen.

A očeta je bilo težko prepričati. Lin je tako dolgo prasil, dokler ga ni končno pustil. A ga je, še preden je odšel, opomnil: »PAZI SE, ZLOBNEGA ČARODEJA, NA VSE NAČINE TE BO POSKUSIL ODGNATI.« In se je odpravil na pot. V sabo je imel 3 kovance.

Greca stanko.

Starka ga prosi: »DRAGI MOJ SINE, glej, vsa sem raztrgana. Prosim, daj mi svojo srajco, res me na smrt rebe.« In res njej da ta srajco.

Starka mu pove, da ve kam je namenjen.

Reče mu: »GLEJ, POJDI PO JURKINI POTI! ČE BOŠ ŠEL PO NJEJ, NE BOŠ SREČAL ZLOBNEGA ČARODEJA!«
 Pa gre po tej poti, po kateri mu je rekla starka. Pa, vidi krčmo in se odloči da bo vstopil. Tam prosi za sobo. Da gospe 3 kovanice in se odpravi v sobo. V sobi sreča staršo, ki je precej podobna prejšnji, le da izgleda zelo strujeno.

Gre v avlo in se skriva za kavni aparat. In res zagleda majhnega, srednjega in velikega moža. Vse jih tako dolgo izgleda, kot mu je rekla starka. Šel je nazaj v sobo. Sreča tretjo staršo, ki mu reče:

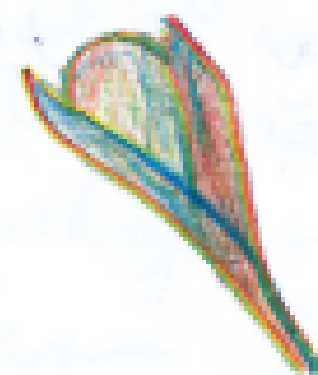

»POJDI V NAJBЛИŽNJO JAMO, tam se skriva pred čarovnikom. V dvanajstih minutah bo prišel zlo mu to čas izmakni ČAROBNO

Starka mu reče: »DRAGI MOJ SINE, glej čisto sem utrujena, prosim prepusti mi to posteljo. In res njej prepusti posteljo. Starka mu pove: »Čem kam si namenjen. V polnoči pojdi dol v avlo in se skriva za kavni aparat, videl boš majhnega, srednjega in velikega moža. Vzamij to pero in jih žgečkaj dokler se ne vržejo na tla.« »HVALA«, pove in vzame pero. In gleda v ura. V polnoči.

KROGLO. Izmakni mu jo, ker je v njej, če jo daš na pol kristalni kamen, ki ga iščeš.« Kar takoj se je spravil. Skril se je za skalo. Vprašal je čarobno palico in...

»Janez, zbudi se!«

»Joj, med testom iz matematike sem zaspal!!!«

Zbirka Moja prva knjiga

Ela Pihler

IZKANJE KRISTALNEGA KANNA

Ilustriralai Ela Pihler

Izdala:

OŠ 1 Murska Sobota

Murska Sobota, 2025

ČAROVNICA METKA

Zbirka Moj prva knjiga

Stela Kuljad

ČAROVNICA METKA

Ilustrirala: Stela Kuljad

Izdala:

OŠI Murska Sobota

Murska Sobota, 2025

Nekoč pred davnimi časi je živel čarovnica Metka. Živela je v pravljicnem gozdu in ni bila preveč prijazna. Še posebej zdaj, ker so se bližali božični prazniki.

Ni marala božiča, ker je bil preveč prijazen praznik in je bil bolj priljubljen kot noč čarovnic.

Še posebej pa čarovnica ni marala Božiča, ker je bil preveč prijazen in od nje ni nikoli dobila darila. Zato je hotela uničiti božič. Ampak Božiček ji je vsako leto prinašal darila, le Metka jih ni nikoli našla.

Darila so se skrivala v pravljicnem gozdu. Metka se pripravljala na to, kako uničiti božič. Gre do Božiča in ga kačara v žabo.

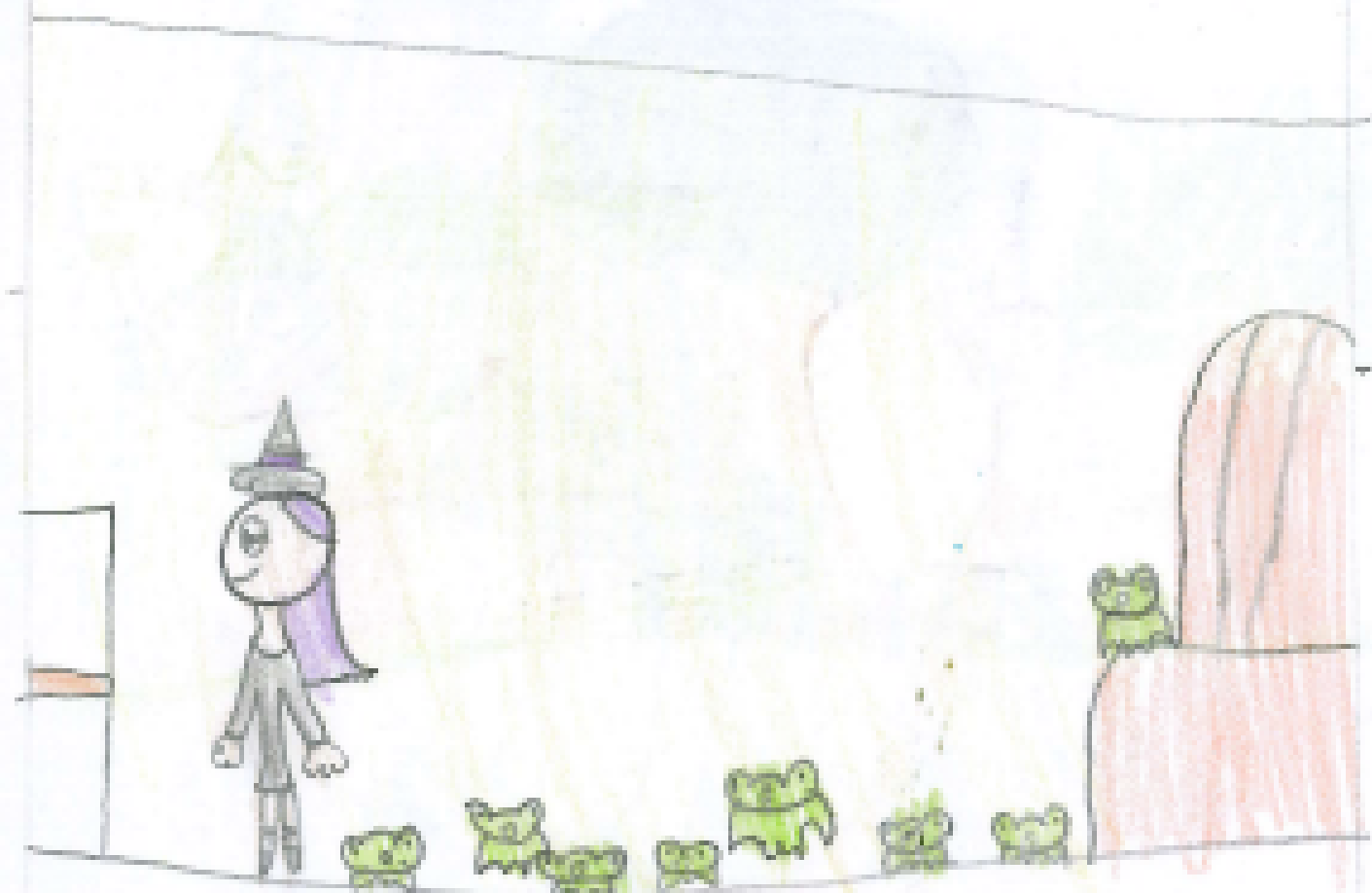

Ko je že nekaj časa letela na metli, je zagledala tri poti. Še ena je vodila do Božičkove kočice. Dolgo se je odločala, a na koncu je izbrala pravo pot.

Ko je prišla do Božičkove kočice, je vstopila in zagledala 7 jelenov. Stopila je do Božičkevega stola, kjer je bral pislo strok.

Nato je izrekla urok Abra-
kadabra žabikus božiči-
kus in Božiček se je spre-
menil v žabo. Ko je želela
oditi, so ji pot prekrivali
jeleni. Tudi njih je spremenila
v žabe. Nato je mirno od-
korakala po svoje motle.

Ko se je vračala od Božič-
ka, je na jasi pod sabo
zagledala darila. Ko se je
približala, je na vseh ška-
tlah zagledala svoje ime.
Zavedala se je svoje napa-
ke in hitro odletela nazaj
na severni tečaj.

Tam je Božička in njegovih
7 jelenov spremenila na-
čaj.

Ko se je vračala, je s sa-
bo vrela darila, ki jih je
prej našla

Ko je prišla domov, je
začela odvijati darila
in v enem izmed njih
je bila črna mačka, ki
si jo je vedno želela.

V svojim črnina mučkom
je živel srečno do konca
svojih dni. In njen drugi
najljubši praxnik je postal
BOŽIČ.

Zbirka Moja prva knjiga

Katarina Berš

Presenečenje na božič

Ilustrirala: Katarina Berš

Izdala:

OŠ I Murska Sobota

Murska Sobota, 2025

Nekega večera sta Sanja in
 Tanja gledali skozi okno,
 saj sta komaj čakali na
 ta božič nato, ker bo
 njun oče prišel iz službe-
 nega potovanja v Angliji.
 Zelo sta želeli, da pride,
 ker prejšnji božič ni
 mogel priti, saj je bil
 v Afriki.

Tudi njuna mama je
 upala, da pride, saj so
 pripravile sprejem xanij in
 tudi okraske za božič.
 Anja, ki je bila najmlajša,
 je mamu ves čas spraševala
 kdaj pride njun oče. Mama
 ji je vedno odgovorila, da
 žal tega ne ve. Potem je
 mama videla, da jo kliče
 njun oče. Anji in Sanji
 je povedala, da jo verjetno
 kliče, da bo čez 3 ure doma.
 Drignila je telefon. Oče je
 rekel: Ne bom mogel priti,
 ker je v Angliji slabo vreme
 in so leti prestavili na
 jutri, to je en dan pred božičem.

Mama je rekla, da bo to
 povedala Sanji in Anji.
 Mama mu je rekla: Lahko
 noč in on njej. Prekinila
 je telefon. Mama je vse
 povedala Sanji in Anji.
 (za to) je Sanja vprašala
 mamu, ali misli, da bo
 oče prišel. Mama je
 povedala, da bo (sigurno)
 prišel, ampak ne danes.

Sanja je bila zdaj boljše volje, saj je zaupala mami. Źli sta si umit roke in se odpravile v svojo skoraj novo nadstropno posteljo. Bili sta srečni, da bosta z očetom preživeli božic. Toda naslednje jutro sta pred sabo zagledali očeta. Mislili sta, da samo sanjata. Anja je Sanjo vprašala ali (samo) sanjata. Mama je rekla, da ne, ker je to čisto pravi oče. Anja mu je skočila v objem, Sanja se je pa od veselja z jokala in mu jokajoče skočila v objem. Saj ga nista videli že 3 mesece.

Mogel bi priti xvečer a je prišel xjutraj. Źdaj so lahko okraševali jelko z rdečimi in belimi kroglicami, angelčki, z rumenodato xvezdo in lepimi svetlečimi lučkami. Pripravili so mizo, ki se je spremenila v božično mizo. Bili so zelo srečni, ker je prišel oče. Tudi on je bil vesel.

Naslednje jutro - božično jutro so pod drevescom zagledali 7 daril. Sanja in Anja sta dobili 2, darili, oče in mama pa vsak enega, enega pa sta si razdelila. Sanja je povedala, da lepšega božiča še ni doživela. Preživeli so najlepše božične praznike.

avtorica Ana Prbič

Živali v šoli

Ilustrirala Ana Prbič

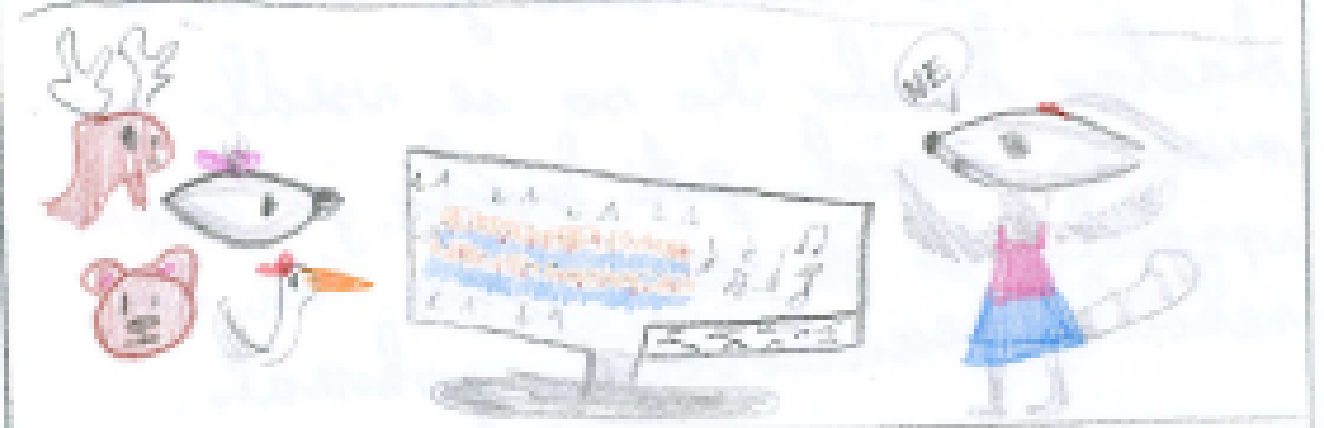

Nekega dne so k rakunčici
Marjetki prišli prijatelji, medved
Miha, storklja Maja in los
Matej. Bilo jim je zelo dolgočas,
ceprav so bili zelo veseli, da
se spet vidijo.

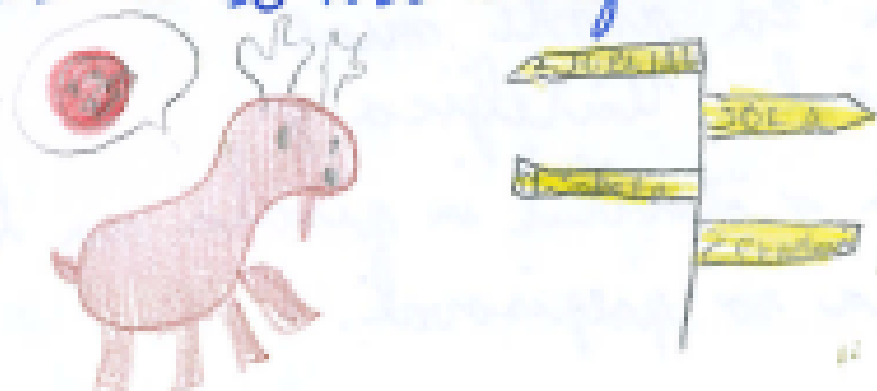

Mama od rakunčice je kuhala
slastno bosilo. Ko so se vsedli za
mizo in začeli jesti bosilo, je mama
uplašala, če je vse v redu. Vsi so
nekoliko nezadovoljno pokimali.

Ko so bosilo pojedli in pospravili
z mize so se vsedli pred televizijo,
da bi pogledali novice. Ko so
gledali novice, so na televiziji
predvajali v živo, kako stroci nastopajo
v gledališču. Znaló je tudi, da so
se te pesmi naučili zapeti v šoli
pri pouku. Tedaj se je rakunčica
spomnila, da bi lahko tudi oni šli
v šolo. Mama se je nasmešila in
rekla, da ne morejo, saj je to šola
za ljudi in ne za živali. Tampak,
ko je mama odšla iz dnevne sobe,
so se Marjetka, Miha, Maja in Matej
odpravili v svet.

Los Matej se je pritoževal, da ni
mogel prebrati v katero smer je šola.
Z tem so se vsi strinjali.

Na koncu so se znašli in šli v pravo
smer. Mama ni bila presenečena. Ko
je šla iz dnevne sobe, se je ustavila
za zidom in počakala, kaj bodo
naredili.

Bila je vesela,
ker so pogumni in
pripravljeni iti v
svet. Ko so prispeli do šole, so
vstopili in se razgledali.

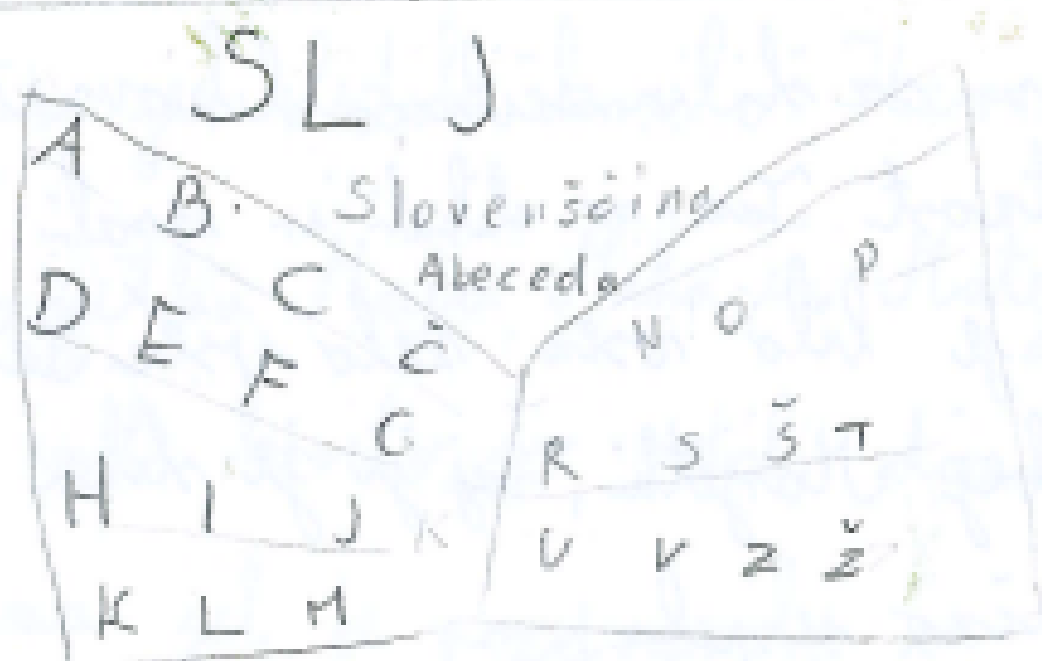
Stopili so skozi prva vrata, ki so
jih razgledali. Ko so vstopili,
so sedli za proste mize
in poslušali. Učiteljica je
govorila o številah in pisala na tablo.
Učenci pa so prepisovali.

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24

Sklepali so, da je to MATEMATIKA.

Poslušali so in poslušali, dober ni
razumel šolske avone. Učenci so
se pogurali iz učilnice in za njimi tudi
Maja, Marjetka, Matej in Miha.
Skupaj so odšli v učilnico slove-
nšine. Vsedli so se in poslušali
razlago učitelja.

Mihi se je slovenščina zdela zanimiva, saj so so učili abecedo.

Zelo zanimivo!

Potem so šli v učilnico likovne umetnosti. Tam so slikali in risali. To je bilo vsem zelo všeč. Še posebej Marjetki, saj ji je slika odlično uspela.

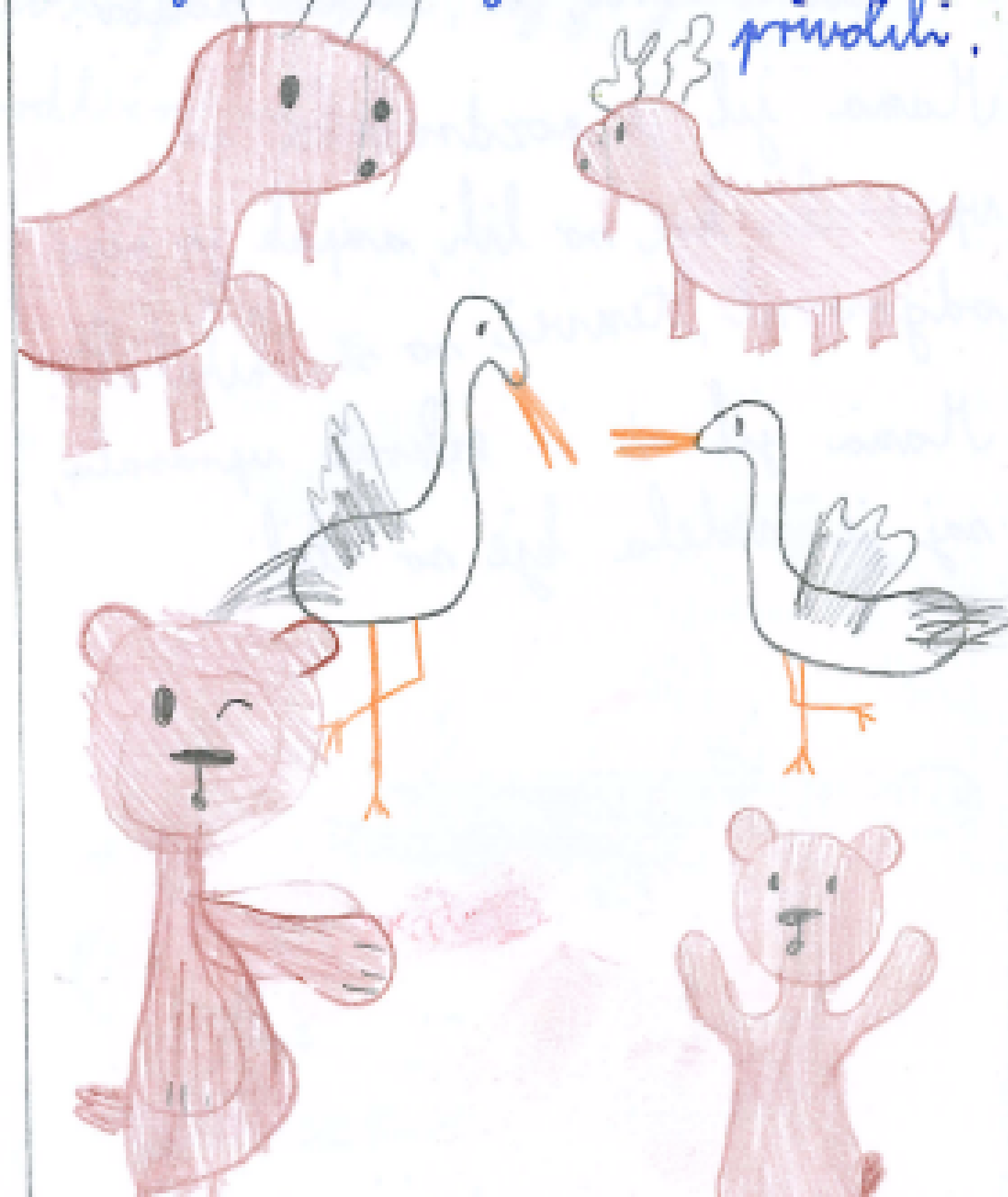
Ja, res ji je!

Kato je sledilo kosilo. Ker so Marjetka, Maja, Miha in Matej še imeli kosilo, so odšli domov.

Mama jih je pozdravila in vprašala, kje so bili, ampak ji niso odgovorili, temveč so se hihitali. Mama jih ni še enkrat vprašala, saj je vedela kje so bili.

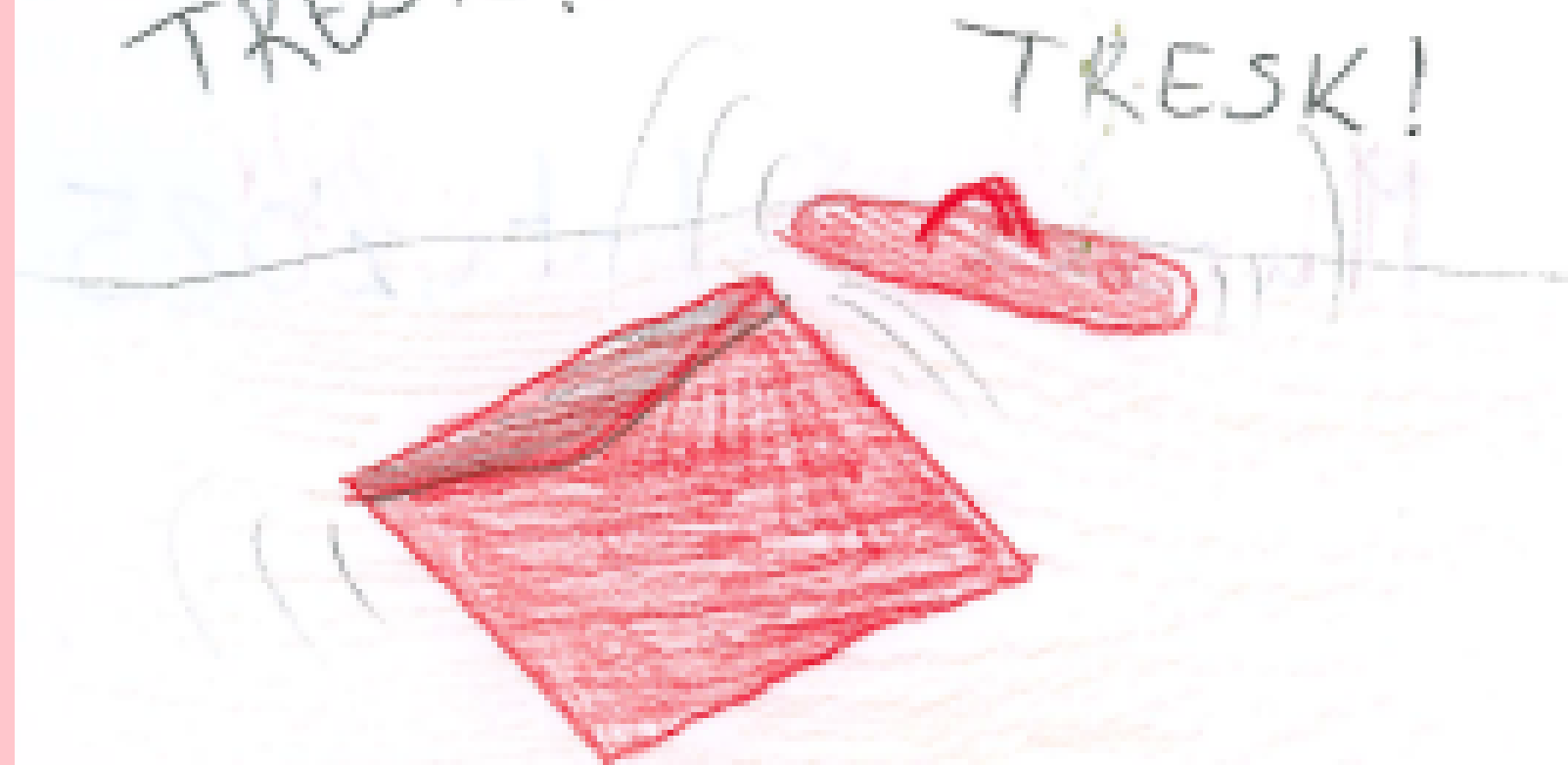
Do so prišli starši po Majo, Miho in Mateja, so vsi prosili, če lahko prepiše pri Marjetki. Starši so privolili.

It pred spanjem je bila še večerja.
Za večerjo so jedli mlečno riž.
Mama od sokačice Marjetke je
imela dosti dela, saj je mogla skuhati
za osem živali. To so bili Marjetka,
Maja, Matej in Miha spat, je mama
čistila lonec v katerem je kuhala.
Tedaj pa ji je lonec padel na tla,
počil in pravljičice je bilo konec.

TRESK!

TRESK!

Zbirka: Moja prva knjiga

Ana Prkič

ŽIVALI V ŠOLI

Ilustrirala: Ana Prkič

Izdala:

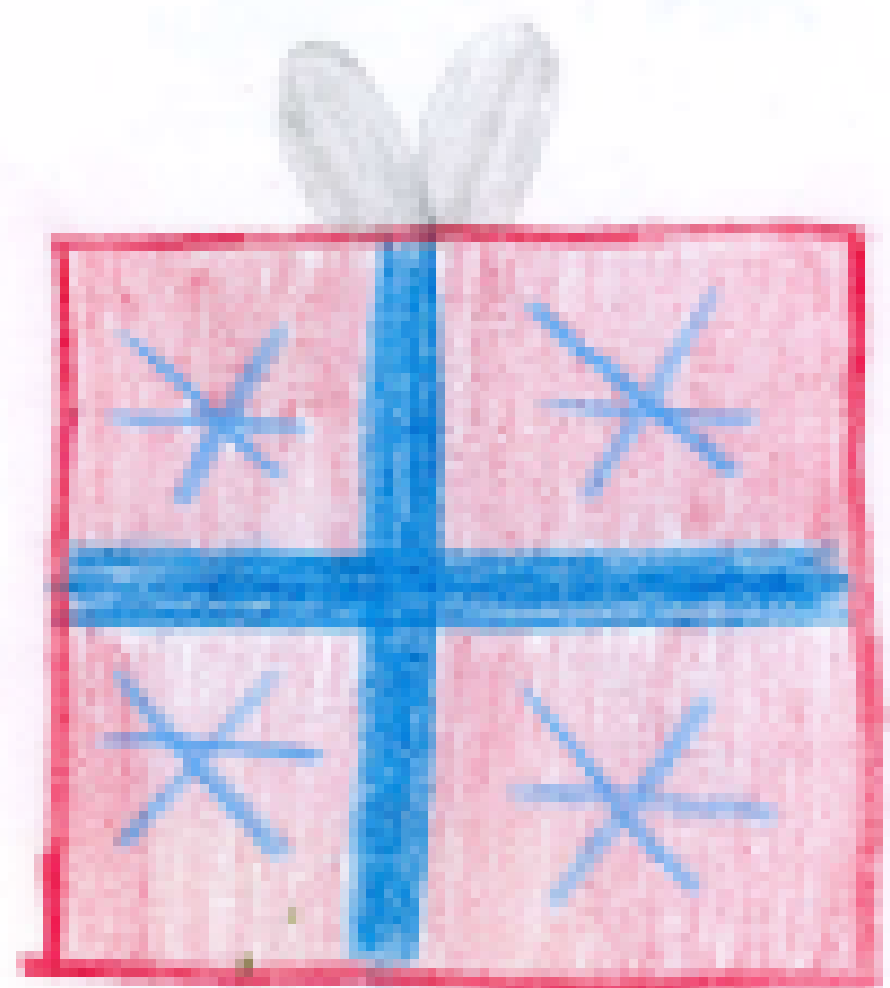
OŠ | Murska Sobota

Murska Sobota, 2025

PISMO BOŽICKU

IN Avtor: Tana Klarič

BOŽIČ

Illustrator: Tana Klarič

Nekega jutra so sestre Ana, brat Niko in še en brat Filip skupaj v snežno jutro. Bili so navdušeni saj so komaj čakali, da zapade prvi sneg.

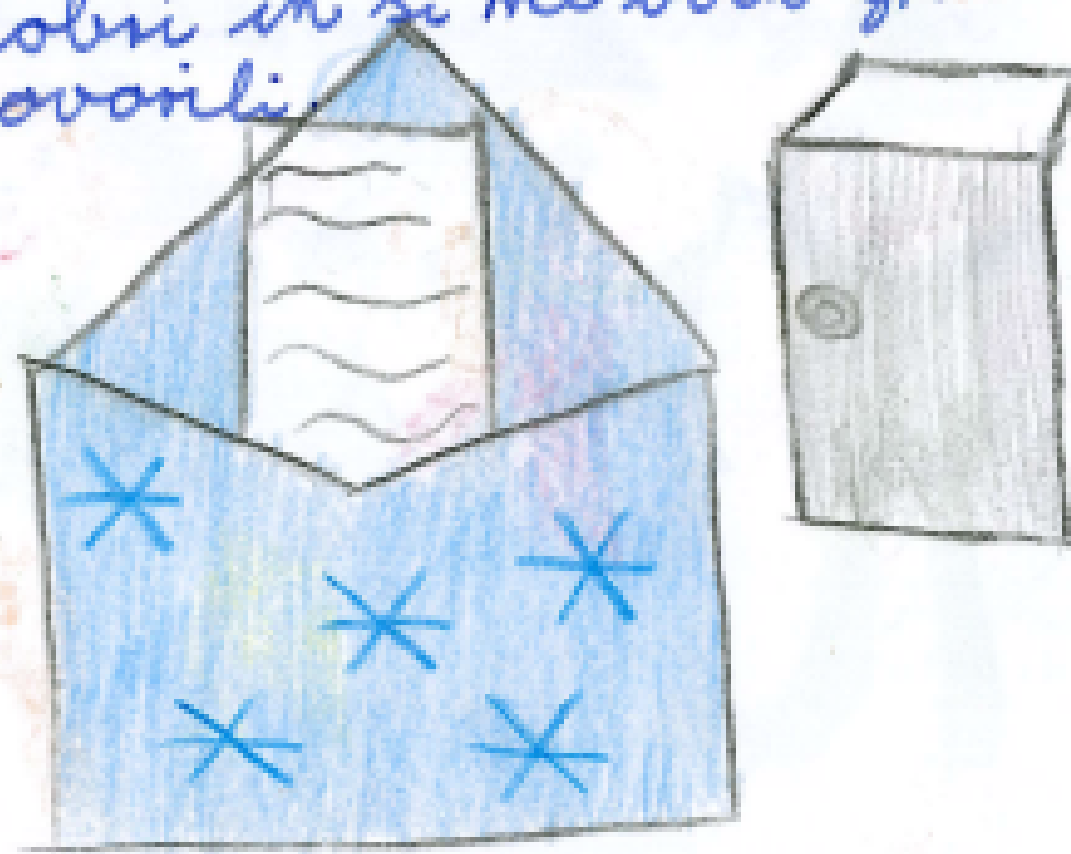
Tudi vsako jutro odprejo adventni koledar. Sploh niso mogli počakati očka Jakca, ki se iskal sankle, zato so se takoj vrgli v sneg. Sestra in brata se med seboj niso razumeli najbolje. Zato so se obmetavali s snegom in tekmovali kdo naredi lepšega in boljšega snežaka.

In, ko so naredili snežake, sta brata Niko in Filip podala Anini nega snežaka. Očku Jakcu in mami Lonji to ni bilo všeč, saj sta hotela, da so si otroci med seboj dobri.

Mama Lonja je še pred sedmimi dnevi rekla, naj napišejo pismo božičku. A, ker so njeni otroci tako leni, to niso storili. Tudi mama Lonja in očka Jaka sta napisala pismo božičku. Njuna želja je bila, da si bodo otroci med seboj dobri in si ne bodo gredo govorili.

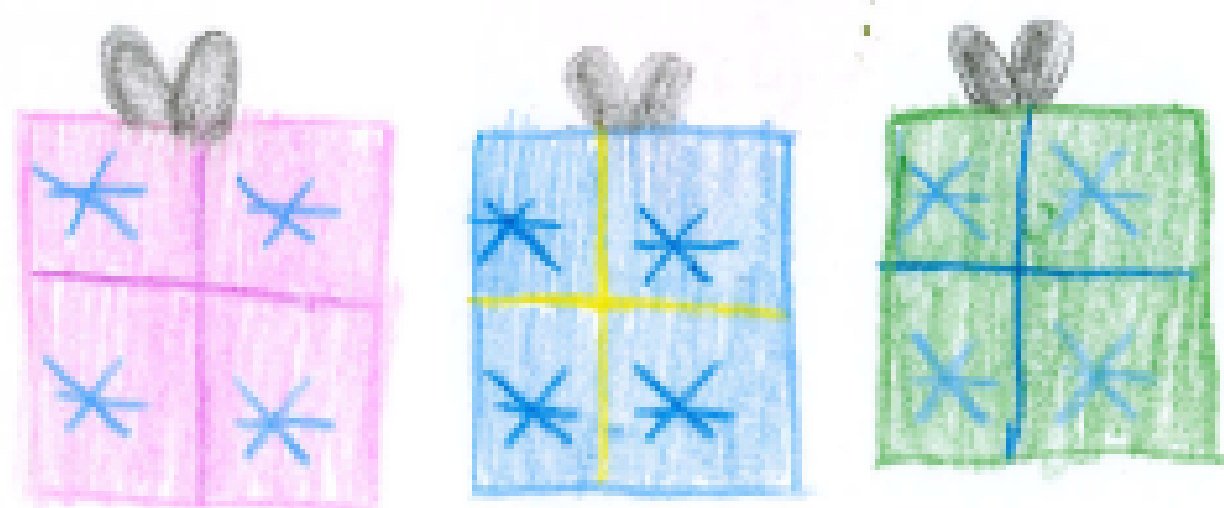
Naslednji dan so nisma odprljali na pošto. Tam so jih spustili v mahiravnik. Ko so prišli domov, so se odločili, da postavijo jelko. Otroci so bili te ideje zelo veseli, ampak veleno si niso bili dobri.

Ko so začeli postavljati jelko, so se otroci spet skregali. Takrat so se sami pobotali. Ko so postavili jelko so pod njo nastavili mleko in kekse. Nato so se otroci odpravili spat.

Naslednje jutro, ko so se zbudili, so jih pod jelko pričakala darila. Takoj so Ana, Niko in Filip odprli darila. Ana je dobila kučka kateremu je bilo ime Piki, Niko je dobil avto, Filip pa plišastega medvedka. Uradk je dobil bolj skromno darilo. To sta mama in oče naredila nalašč saj ju je zanimalo, če se bodo otroci skregali.

In končno! Utroci se mi
so sregali. Tako je ta
družina res postala do-
bra in so vsi praxnovale
lep in miren božič.

Zbirka Moja nova knjiga

Tara Klaric

PISMO BOŽIČKU IN BOŽIČ

Ilustrirala: Tara Klaric

Izdala: OŠ 1 Murska Sobota

Murska Sobota, 2025

KMETIJA NA JASI

ILUSTROVALA: MELISA NASEVSKI
NAPISALA: MELISA NASEVSKI

Nekoč je na jasi bila kmetija, tam je živel star mož in žena, imela sta polno živino.

Med živino sta bila mijsa Berta in Changlin, tri ovce Neža, Glava in Pika, osem piščančkov Felix, Lan, Kai, Luka, Tim, Lojz in Žiga, tri koze Mojca, Liza in Glav, štiri krave Liska, Yanja, Keira in Milka, dva konja Jan in Leungmin, ter maček Hyunjin in pes Pak.

Poleg kmetije je bil strašen gozd. V gozdu so živele strašne zveri, naprimer volkovi. Eden izmed volkov je bil strašen Bang Chan. Bang Chan je bil zeloovit, nameraval je nekaj pojesti, vedel je da je poleg gozda kmetija, a sam ne bi mogel vreti žival s kmetije. Zato je poklical prijatelje volkove. Šli so v njihovo skrivališče v brlogu in se tam zmenili kako bodo to radovo izpeljali.

Šli so na kmetijo, tam je poleg hleva bila električna ograja. Bang Chan je preskočil ograjo in se tiho odpravil do ovčade v hlevu.

Bila je temna noč. Iščil
je na kmetu Milko. Milko in
ostale kmetje so se začeli muhati.
Huu! A Bang Chani takrat
ni uspelo.

Prijatelj od Bang Chana
je poskusil njeti piščinča
Lama. A še spet mu ni uspelo.

Kalkulja Ana je poskusila
njeti konja Seungmina. A
ni ji uspelo. Po mahu je
konj Seungmin bil dosti
večji od nje.

V tem času - rivali se
je star mož zbudil, videl
volkove in pričel kričati.
Volkovi so se ga ustrašili
in zbežali v gozd.

In nikoli se niso
več vrnili, živali
iz kmetije pa so
živle v miru
in do danes svojih
dni.

Žbirka
Moja prva knjiga

Melisa Kaserški

KMETIJA NA JASI

Ilustrirala

Melisa Kaserški

Izdala:

OŠ I Murska Sobota

Murska Sobota,

2025